

[Alfred Jensen.]

til 16 kr. ikke når op på den samme procentdel af lønnen som i 1946; skulle man det, måtte man op på 18 kr. om dagen. Det vil altså sige, at vi for dagpengenes maksimum for forsørgere stadig væk hinker bagefter. Og dér skal man gøre sig klart, at i 1946 fastslog vi og arbejderne, at det, man skulle have, når samfundet ikke var i stand til at anvise arbejde, var erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, og at det, der dengang ydedes efter arbejdsløshedsloven, ikke dækkede dette krav. Nu taler man i dag om, at det gælder om at afskaffe restarbejdsløsheden. Ja men når det er tilfældet, synes der at være en stærkere moralsk begrundelse for at forhøje understøttelserne, så der virkelig blev tale om erstatning for manglende mulighed for at få arbejde og normal fortjeneste, og det er på denne baggrund, at lovforslaget er så urimelig dårligt.

Jeg overser naturligvis ikke, at der er foreslået en forhøjelse af dagpengenes maksimumsbeløb, men den er jo kun på 12 pct. Regeringen og ministeren må også erkende, at det er utilstrækkeligt, ellers havde man vel ikke foreslået bestemmelsen om, at kasserne har adgang til at forhøje dagpengenes maksimumsbeløb med 12½ pct., for så vidt de selv vil betale omkostningerne derved. Jeg vil nok tro, at nogle kasser vil yde en sådan højere understøttelse til arbejdsløse medlemmer, men det falder jo i øjnene, at det er de relativt godt stillede kasser — og jeg vil også have lov til at sige: de relativt godt stillede fag — der er i stand til at yde en sådan højere understøttelse, hvorimod fag med lav fortjeneste og med mange arbejdsløse ikke vil være i stand til at gennemføre en sådan ordning uden at pålægge medlemmerne ekstra kontingenter, og det vil vel sige, at man må regne med, at et forbund som Dansk Arbejdsmands og Specialarbejder Forbund ikke vil kunne udnytte den her foreslåede hjemmel. Det skal gøres klart, at dette forbund har tusinder og atter tusinder af

medlemmer, som har en ugeløn på omkring 200 kr., og endda mange tusinde ugelønnede, der har under 200 kr., og det vil være ganske urimeligt at bebyrde sådanne arbejdere med ekstra kontingenter.

I almindelighed er kontingentet i Dansk Arbejdsmands og Specialarbejder Forbund 8 kr. om ugen, og når man tager den lave fortjeneste i betragtning, kan man vistnok sige, at så er der ydet, hvad der kan ydes; og hvad der skal ydes mere, må ydes af samfundet, af det offentlige. Derfor kan man ikke være tilfreds med den her foreslåede forhøjelse af dagpengenes maksimumsbeløb, ej heller med den eventualitet, at det kan forhøjes med 2 kr.

Jeg hæfter mig også ved, at ministeren gør opmærksom på, at de foreslåede forhøjelser af dagpengenes maksimumsbeløb for ikke-forsørgere endda giver disse ringere dækning, end tilfældet er for forsørgere; det vil altså sige, at man også her bør sigte efter at nå frem til større beløb end de foreslåede.

Børnetillægget er kun foreslået til 1 kr. 75 øre. Enhver kan jo se, at det ikke står i rimeligt forhold til de omkostninger, arbejdsløse såvel som andre har ved at forsørge deres børn. De underholdsbidrag, vi opererer med i almindelighed, udgør da også langt større beløb. Hvis en arbejdsløs skulle få al den understøttelse, man kan få for samtlige søgnedage i et år, kan han med 1 kr. 75 øre ikke komme op på mere end 546 kr. om året; underholdsbidraget til et barn ligger på 1 500 kr., og det viser, at det her foreslåede ikke er tilstrækkeligt.

Vi hilser med tilfredshed, at man åbner adgang for ikke-forsørgere med under 15 års medlemskab til at få huslejehjælp. Den foreslåede ordning er imidlertid ikke tilfredsstillende. Hvorfor ikke lade ikke-forsørgere med under 15 års medlemskab komme ind under samme regler, som gælder for andre forsikrede? Hvorfor ikke lade dem få dækning inden for det angivne maksimum i det omfang, hvormed de må betale for deres logi? Enhver ved jo, at ingen får